הגדה
של
פסח

שער-הגולן

הנה הסתו עבר

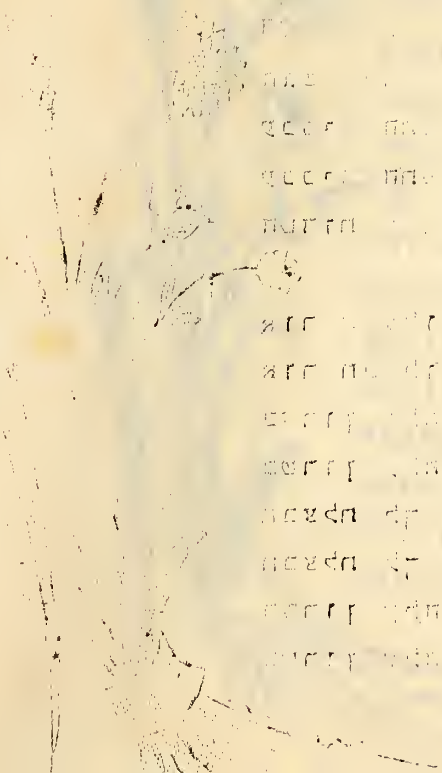
הגשם חלף הלך לו.
הנצנים נראו בארץ.
עת הזמיר הגיע, וקול התור נשמע בארצנו.

הגשם, הגשם חלף הלך לו
הגשם, הגשם חלף הלך לו
עננים התפזרו ואינם
עננים התפזרו ואינם.
השדות מוריקים ומשגשגים.

אור חבצלות - זמר שושנים.
אור חבצלות - זמר שושנים.
בשרון עלה ריח עדנים.
בשרון עלה ריח עדנים.
חבצלת לך - לי השושנים.
חבצלת לך - לי השושנים.
בשרון עלה ריח עדנים.
בשרון עלה ריח עדנים.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו יושבים ילדים לחוד והורים לחוד.

בלילה הזה כלנו מסובין.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו שרים משירים שונים.

ובלילה הזה אנו שרים שירי יציאת מצרים.

מח נשתנה חלילה חזה מכל הלילות?

שבכל הלילות אנו אוכלים לחם .

ובלילה הזה אנו אוכלים מצות.

שבולת בשדה כורעה ברוח מעומס גרעינים כי רב.
ובמרחב הרים יום כבר יפוח
השמש כתם וזהב
עורו, הוי עורו שורו בני כפרים!
קמה הן בשלה כבר על פני הכרים.
קצרו שלחו מגל - - עת ראשית הקציר!

עומר, עומר תבואה חדשה,
עומר, עומר תבואה חדשה.
נאגד אגדים בר,בר.
נאלם אלומות,אלומות בכר.

ובני ישראל ישבו במצרים, והעבידו המצרים את בני ישראל בפרך. בעבודה קשה בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה.
ויצו פרעה: -כל הבן הילוד לבני ישראל היאורה תשליכוהו!

עבדים היינו - עבדים.
עתה בני חורין - בני חורין !

איש היה בארץ מצרים ושמו עמרם, ולו אישה ושמה יוכבד. וַתלד יוכבד בן וטוב הוא. הסתירה אותו יוכבד שלשה חדשים ולא יכלה עוד להסתירו. וַתקח יוכבד תיבת גומא ומרחה אותה בחימר ובזפת והשכיבה בה את הילד. וַתשֶם את התיבה בסוף על שפת היאור. ואחותו מרים עמדה מֵרחוק לראות מה יֵעָשֶה לילד.

דומם צפה תיבה קטנה על היאור הזך
ובתיבה משה הקטן, ילד יפה ורך.
ומלמעלה שמי התכלת - למטה גלי היאור.
הסו הגלים, הסו השובבים, משה קטן פה שט !

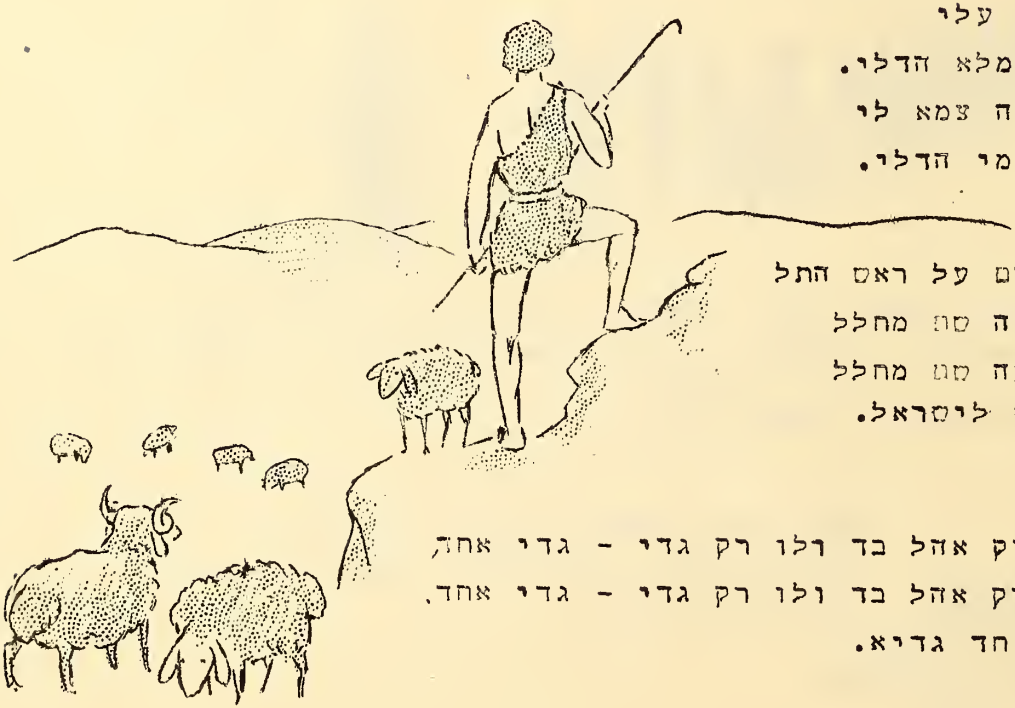
וַירדה בת פרעה עם נערותיה לרחוץ ביאור. וַתרא את התיבה בתוך הסוף וַתקח את התיבה ופתחה אותה. והנה ילד בוכה. רחמה עליו וַתאמר: מילדי העברים זה! - אמרה מרים, אחות הילד אל בת פרעה: האלך וקראתי לך אישה מֵינִיקֶת מן העבריות וְתֵינִק לך את הילד ? אמרה בת פרעה: לכי! -

הלכה מרים וקראה ליוכבד. והיניקה יוכבד את הילד עד שגדל והביאה אותו אל בת פרעה לארמון המלך. וַיהי הילד לבת פרעה לבן ותקרא שמו משה. ותאמר: כי מן המים מְשִיתִיהו.

וַיְהִי בימים ההם וַיגדל משה. היה משה לנער ויצא
אל אחיו אל בני ישראל וַירא בסבלותם. ועזר משה
לאחיו לבני ישראל.

וַישמע פרעה את הדבר הזה וַיבקש להרוג את מ
משה. וַיברח משה מפני פרעה לארץ מדין. ומשה היה
לרועה צאן.

עלי באר עלי
הַצקי מי פז מלא הדלי.
שה צח ורך, שה צמא לי
יבוא ויִשת ממי הדלי.

על גבע רם על ראש התל
חליל רועה שם מחלל
חליל רועה שם מחלל
מזמר חדש לישראל.

ולרועה רק אהל בד ולו רק גדי - גדי אחד,
ולרועה רק אהל בד ולו רק גדי - גדי אחד.
חד גדיא, חד גדיא.

אך זכר משה את בני ישראל,את סבלות אחיו.

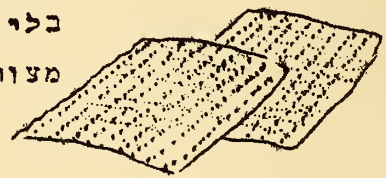
עבדים היינו עבדים !

עתה בני חורין - בני חורין !

וישוב משה מצרימה ויקרא לבני ישראל: "קחו את בגדיכם וכליכם ובלילה נצא את מצרים.- ויעשו כן.וישאו את הבצק על שכמם ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות.

מצות מצות לפסח,מצות מצות לפסח
בלי שמן,בלי חלב,רק מים וקמח
מצות מצות לפסח !

וירדפו המצרים אחרי בני ישראל והשיגו אותם על הים
ויט משה ידו על הים ויבקעו המים. ויבואו בני ישראל
בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם

חושן נא, חושן נא, דרך ים המים
בוא משה בן עמרם פן תטבע במים.
חיש אבקע, חיש אבקע את הים לשנים.
ובמה ? ובמה ? במטה ! במטה !
משה עובר. ישראל עובר.
טבע צבא מצרים

וישובו המים ויכסו המים את המצרים, את פרעה, את פרשיו
ולא נשאר עד אחד.

ותקח מרים אחות משה את התוף ותצאנה כל
הנשים אחריה במחול.

ממצרים גאלתנו
מבית עבדים פדיתנו.

ארץ זבת חלב ודבש
ארץ זבת חלב ודבש.

מעשה בגדי, מעשה בגדי
שמעו אבות, בנים!
יהיה, גדולים, מוסר לכם,
תענוג לכם, קטנים. חד גדיא...

אבינו הזקן הלך
לשוק לפני שנה,
וגדי לבן, יפה וצח
בשני זוזים קנה.
בא החתול הגרגרן
ויארוב בגיא.
נעץ בגדי את צפרניו
ויטרפהו חי..

כעס הכלב על החתול
אמר שפך הדם,
בקצף התנפל עליו
ויחנקהו שם.
אך המקל ששם עמד
רגז מאד על זה,
על כלב זה קפץ פתאם
ויחבטו יפה...

....

חסל סדר פסח